formo estas uzata anstataŭ kondicionalo : la hundoj ekbojis ~ ekvidinte urson B; ili paroladetis ~ dezirante moki iun alian Z. 2 Por enkonduki komparon pri substantiva aŭ adjektiva (te. adj-a, participa aŭ adverba) ideo, prefere akcentante la nuran proksimumecon aŭ la malproksimecon de tiu komparo; = samkiel; kiel: li batalis, ~ leono; la lando aperis al li, ~ abunda fruktoĝardeno Z; kun belaj haroj, ~ Apolono Z; la plej alte ŝi staris, ~ luma modelo Z; la mankojn liajn la popolo trempas en sian amon, kiu, ~ fonto turnanta lignon en malmolan ŝtonon, el la mallaŭdo faras laŭdon Z; li, ~ per okazo, renkontos Ofelion Z; ĝi impresas, ~ fabelo el Mil k Unu Noktoj; ni akceptis lin, ~ reĝon (kiel oni akceptas reĝon) Z; li kuŝas, ~ mortinta Z; la homoj aspektis, ~ forkurantai de malamiko Z : tio estas rimarkinda malnova urbo, ~ eltranĉita el bildolibro Z; ~ laŭ sorĉa frapo, ĉio mutiĝis Z; ~ laŭ silenta interkonsento Z.

He Adverbo signifanta « kvazaŭe, proksimume tiamaniere, preskaŭ tiamaniere, laŭŝajne, iamaniere, se tiel oni povas diri, ĝustadire » : ŝiaj okuloj ~ paroladis Z; tio prezentis ~ belegan tapiŝon, kiu invitis sidi Z ; en sia mano ŝi sentis ~ brulantan fajron Z; la dramo prezentas ~ spegulon de la naturo Z ; ĉiu rakontado pri ia baro, kiun ~ prezentas la Deklaracio, estas simpla malvero Z; Sinjoro petas, ~ dekretas Z; la ŝipo trankvile, ~ fanlome glitas sur la ondoj Z; ili vidas en mi personon, kiu ~ ludas la rolon de ia reĝo Z; la ĉevaloj estis ~ pudritaj Z; tiu sufikso estas ~ meza inter la antaŭaj k la sekvantaj Z; por fari el ili ~ materiajn aferojn Z.

IIIº Prefikso montranta ke la apuda vorto ne devas esti komprenata laŭ sia vera senco, sed laŭ alia proksimuma: ~homo (ĉifonpupo); ~vira maljunulino; ~diri Z (lerte komprenigi ion ne rekte parolante, sed uzante nur aludojn k ĉirkaŭirojn); ~edzino (konkubino); ~rimoj (ne perfektaj rimoj).

IV° Vortero: ~e. Proissimume iamaniere; preskaŭ; se tiel oni povas diri: li certe ne elektas tiujn lingvojn, kiuj ~e estas konformaj al liaj organoj de parolado. ~a. Proksimuma, preskaŭa, iaspeca: ĉiu rakontado pri ia ~a (ŝajna, onidira) senviveco k senjorteco de nia L.K. estas malvero Z; ĝi estis ~a longa ĝemo, kiu vagis en la nokto; estas ~a trompo, se oni silentas pri la vero; oni povis ekkoni el tio kun ~a cerleco la evoluskalon de la astroj.

kveri Z (ntr). 1 Murmuri pp turtoj k kolomboj. 2 (f) Ame interparoli.

Kvereli (ntr). Kolere k brue interdisputi : ~i kun iu Z, kontraŭ iu Z; kontraŭ viaj ~antoj mi ~os Z.

Kverko. Arbo el fam. kupuliferoj, kies fortikan lignon oni uzas por meblaro k konstruo (quercus): korko~o (kies ŝelo liveras korkon).

Kvestoro. 1 Administranto de la ŝtata trezoro ĉe la antikvaj Romanoj. 2 Tiu, kiu en kelkaj korporacioj, zorgas pri la spezoj. 3 En Italujo, kvartala policestro.

Kvieta. 1 (io) Senmova; ebliganta facilan ripozon; ne ekscitanta la sentumojn; pac(ig)a : la sanktej' ~a de l' diino Z; ~a vetero, nokto, vento, strato (senbrua), urbo, maro, rivero, tumo (nelaciganta); ~a akvo ŝiras la bordojn B; en la ~a fajro de la diamanto kuŝis mira sorĉo Z; li marŝis per malrapidaj ~aj paŝoj ; ~a feliĉo ; post krioj fariĝis ~e. Kp serena, trankvila 2, milda. 2 (iu) Ne montranta ekscitecon; havanta nepasian k pacan aspekton : ~a vizaĝo, gajeco (senmalica), malĝojo B (ne senespera); oni rimarkis en ili inteligentecon $k \sim an energion$; longe mi silentis, estis ~a k detenis min Z; leono kuŝis ~a en la kaĝo ; preni ~e la manon de iu Z ; bestaro multnombra ~e manĝas sur kampo senombra; dolĉa ripozo, ~e silenta, regas denove en mia koro. Kp TRANKVILA 1, MILDA. 3 (iu) Nekolerema; ne facile incitebla; pacema; malsovaĝa : ~a homo, besto. ~(ec)o. Stato de io aŭ iu ~a : 1 La ~eco de la nokto karesis la animon. 2 Fariĝis paco, sed la homaro ankoraŭ ne retrovis sian ~on. ~lgl. le Igi iun aŭ ion ~a : 1 Kiam tin kispluvego estis iom ~igita...; ~iĝas vento, ventego. 2 ~igi doloron, soifon, koleron, la skrupulojn de iu; ~igi la malkonsentojn B; pacienculo ~igas disputon Z; ŝia spirito, ~igita de trankvileco k vigligita de espero, fortigis la korpon Z; la entuziasmo ~iĝis.

II. Kutimigi beston al kunvivado kun homo: ~igi serpentojn, gazelon; ~igisto de sovaĝaj bestoj Z (dresisto). ~ismo (Rk).